

VZÁCNÝ HOST

(Veľkonočná scénka)

Postavy: rozprávač, Jonáš, Ráchel, Kleofáš, Júda, Ježiš.

(Dej sa odohráva v dome, kde postavy sedia pri stole. Na scéne môže byť teda pripravený stôl, môže byť však aj obrus, prestretý na zemi, predstavujúci stôl, okolo ktorého si herci posadajú.)

(Ráchel prestiera stôl a chystá večeru.)

Rozprávač: V malom mestečku Emauzi žil muž menom Jonáš, ktorý mal ženu Ráchel. Jonáš chodil každý deň na pole a Ráchel sa zatiaľ starala o dom. Jedného dňa, bolo to v nedeľu po veľkom sobotnom dni, sa Jonáš vrátil domov neskôr ako inokedy.

Jonáš: *(Vojde do domu)* Šalom, Ráchel, už som doma.

Ráchel: Šalom, Jonáš, vitaj doma, dnes si prišiel akosi neskoro. Večera je už dávno hotová a teba nikde.

Jonáš: Prepáč, zdržal som sa v dedine. Šli tadiaľto pútnici z Jeruzalema a rozprávali novinky. Tam sa ti dejú veci.

Ráchel: Stalo sa vari niečo zaujímavé?

Jonáš: Pamätáš sa na Ježiša Nazaretského? Toho, čo o Ňom vraveli, že je prorok.

Ráchel: Ako by som sa nepamätala. Veď bol aj v našej dedine, keď pred rokom šiel do Jeruzalema. Nikdy nezabudnem na tú krásnu kázeň, ktorú hovoril na kopci. O láske, o pokoji, o večnom živote... *(Zasnene si vzdychne.)* Škoda, že neurobil nejaký zázrak, vraj má moc uzdravovať a kriesiť mŕtvych.

Jonáš: *(Pritakáva)* Áno, to je On, toho myslím.

Ráchel: A čo je s Ním?

Jonáš: Predstav si, je mŕtvy.

Ráchel: *(Preľaknuto vykrikuje)* Čože? Zomrel? Ako je to možné?

Jonáš: Vraj Ho v piatok zatkli v Jeruzaleme, v ten istý deň odsúdili a ukrižovali.

Ráchel: Tak rýchlo? A prečo? Čo zlé urobil?

Jonáš: Čo ja viem? Možno podaktorým vadilo, že ho nasledovali zástupy. Možno Mu závideli. Ktovie. *(Mávnne rukou)* Neverím, že by sa previnil niečím závažným. Ale vieš ako to chodí, ak si populárna, prekážaš.

Ráchel: *(Zdrvene si sadne)* To je hrozné, taký bol milý. Dúfala som, že Ho ešte niekedy uvidím a budem počuť Jeho slová o láske a večnom živote. *(Odmlčí sa a zamyslene krúti hlavou)* Ktovie z čoho Ho len obvinili.

Jonáš: Žena, nerieš to, aj tak nič nevymyslíš. Dnes večer príde môj bratranec Kleofáš. Popýtame sa ho.

Rozprávač: A tak sedeli a netrpezlivo čakali bratranca z Jeruzalema, keď sa tu ozve búchanie na dvere.

(Ozve sa búchanie na dvere a prichádza Kleofáš s dvoma ďalšími mužmi. Jonáš i Ráchel im vyjdú v ústrety, s Kleofášom sa objímajú, vítajú a natešene sa zdravia a volajú svoje mená: "šalom, šalom, Ráchel, Jonáš, Kleofáš"! Napokon prehovorí Jonáš.)

Jonáš: Kleofáš, bratranec môj, dlho ti trvala cesta, ale som rád, že si konečne tu. Prejdi a sadni si s nami k stolu. Koho si nám to priviedol?

Kleofáš: Nuž, dlhá je cesta z Jeruzalema k tebe. Vzal som preto so sebou aj brata Júdu. Nevadí ti to?

(Jonáš i Ráchel súčasne prikyvujú, že nie.)

Kleofáš: A tu, tento pocestný sa k nám pridala cestou. Chcel ísť ešte ďalej, ale ponúkli sme mu, aby zostal cez noc s nami. Nevadí?

(Jonáš a Ráchel opäť prikyvujú, že nie.)

Jonáš: Kdeže, len všetci vitajte a sadnite si k stolu.

(Všetci sa usadia.)

Jonáš: Nože, bratia, povedzte nám, čo sa to deje v Jeruzaleme. Práve som mojej Ráchel vravel, že som sa dopyčul, o smrti toho Ježiša Nazaretského. Je to pravda?

Kleofáš: Áno, je to tak. Bolo to strašné. Nikto to nečakal. Len pár dní predtým Ho celé zástupy vítali v Jeruzaleme a zrazu, behom jednej noci Ho zatkli, odsúdili a ráno už aj popravili.

(Ráchel i Jonáš: (Súčasne povzdychnú) Strašné.)

Júda: A najhoršie bolo to sklamanie. Veď sme dúfali, že vykúpi Izrael. Verili sme Mu, že on je Mesiáš. Vôbec tomu nerozumiem.

Ježiš: Bratia, či som vám už cestou nevravel, že Kristus to musel pretrpieť, aby vošiel do svojej slávy?

Jonáš: *(Upúta ho Ježišova poznámka)* Vzácny muž, ty o tom isto dačo vieš. Nože nám o tom povedz.

Ježiš: Kristus prišiel, aby hľadal a spasil, čo bolo zahynulo. Nie aby vládol a slúžili Mu, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých.

Ráchel: Tomu nerozumiem. Ako to myslíš?

Júda: Ani my tomu nerozumieme. Zhovárali sme sa o tom cestou a tu náš brat vraví, že sa to vraj všetko tak malo stať, aby sa naplnili písma.

Ježiš: Áno, veď keď Kristus prišiel do Jeruzalema, naplnilo sa všetko, čo o ňom prorokovali, ba čo sám predpovedal. Zlapali Ho, bičovali a zabili. Ale na tretí deň vstal z mŕtvych.

Všetci: Čože?

Júda: Toto som dnes už raz počul. Ráno pribehli ženy od hrobu, vraj hrob je prázdny. Vraj Kristus vstal z mŕtvych.

Kleofáš: Aj ja som to počul, ale to nemôže byť pravda.

Jonáš a Ráchel: O čom to hovoríte?

Júda: Dnes ráno šli Mária Magdaléna, Mária Jakobova a Salomé k hrobu. A našli odvalený kameň a hrob prázdny.

Kleofáš: A vraj videli anjela, ktorý im povedal, že ten ukrižovaný nie je viac v hrobe, ale vstal.

Ráchel i Jonáš: (Prekvapene vzdychnú) Aach, mohla by to byť pravda?

(Nastane mlkve ticho.)

Jonáš: Nuž, ktovie, radšej sa na to najedzme. Ráchel dnes upiekla čerstvý chlieb.

Ježiš: *(Vezme zo stola chlieb, začne odlamovať a dávať každému pri stole. Pritom pozdvihne oči k nebu a hovorí:)*

Vďaka ti, môj Otče, za dar tohto chleba,
nech i silou z neho oslávime teba.

(Potom zmizne – v závislosti od scény sa herec skryje pod stôl alebo odíde)

Júda: Majstre!

Kleofáš: Rabbi!

(vyskočia a nechápavo hľadajú na miesto, kde bol predtým Ježiš)

Jonáš: Čo sa stalo? A kam zmizol váš priateľ?

Júda: *(Vzrušeným roztráseným hlasom)* To bol On, to bol Majster!

Kleofáš: *(Rovnako vzrušene)* Áno, bol to On, spoznal som Ho, keď lámal chlieb!

Júda: Tak On naozaj žije! Ženy neklamali!

Kleofáš: A my sme Ho videli! Keby len to! Celý deň sme s Ním šli, vysvetľoval nám prorocktva o Kristovi, že sa to tak malo stať a my sme tomu nerozumeli!

(Jonáš a Ráchel nechápavo hľadajú na hostí.)

Ráchel: Vari to bol On? Ježiš z Nazareta? Ten ukrižovaný?

Jonáš: *(Zamyslene)* Tak preto tie reči o Kristovom vzkriesení. To hovoril o sebe. To On bol ukrižovaný a teraz žije.

Ráchel: *(Dojato)* Vždy som dúfala, že ešte niekedy pôjde cez našu dedinu a budem Ho môcť uvidieť a zrazu... *(Zotrie si z očí slzy)* zrazu sedel tu, pri našom stole, lámal náš chlieb, hľadel na nás, rozprával sa s nami... Nikdy nezabudnem na tento deň.

Jonáš: Ani ja. Bolo to niečo úžasné, vidieť Ho, počuť Ho, ten jeho hlas, a ten láskyplný pohľad...

(Kleofáš a Júda sa zberajú na odchod.)

Kleofáš: Jonáš, Ráchel, nehnevajte sa, musíme sa vrátiť do Jeruzalema.

Júda: Ešte dnes v noci musíme bratom v Jeruzaleme oznámiť, že sme videli Majstra. Musíme im povedať, že naozaj žije a že ženy neklamali.

Jonáš: Samozrejme, bratia, len choďte. Je to naozaj dôležité.

Ráchel: Ale ešte niekedy príd'te, aby ste nám porozprávali čo sa nové v Jeruzaleme udialo.

Kleofáš: Prídeme.

(Všetci sa rozlúčia a Kleofáš s Júdom odídu. Jonáš s Ráchel si sadnú k stolu, chvíľu iba mlčia a potom Ráchel prehovorí.)

Ráchel: Stále musím na Neho myslieť. Znova počujem ten Jeho hlas, vidím Ho pred očami. Cítila som sa pri Ňom tak zvláštne, krásne a pokojne.

Jonáš: Ani mne neschádza z mysle. Škoda že zmizol. Bol by som rád, keby zostal s nami. Chcel by som, aby tu ešte bol.

Ráchel: Ja tiež. Hoci som bola v Jeho blízkosti iba chvíľku, teraz mi chýba. Chcela by som stále mať v srdci ten pokoj, ktorý z Neho sálal a byť upokojovaná i potešovaná Jeho láskavým hlasom.

Jonáš: Ráchel, žena moja, poďme aj my do Jeruzalema. Pridajme sa k Jeho učeníkom. Oni isto vedia o Ňom viac a možno sa ešte niekedy zjaví. A ak nie, budeme Ho mať stále v srdci.

Ráchel: Dobre. Zabalím do batoha chlieb a vyrazíme na cestu.

Jonáš: Na cestu za Ježišom.

Pieseň: Rozhodol som sa ísť za Ježišom alebo podobná.

Štefan Kiss